

ת"פ 618/12/14 - מדינת ישראל נגד ישראל עמר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

27 אוקטובר 2015

ת"פ 618-12-14 מדינת ישראל נ' עמר

בפני כב' השופט הבכיר צבי גורפינקל
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד יוני חדד

נגד
הנאשם

ישראל עמר
על-ידי ב"כ עו"ד יפעת כץ

גזר דין

עובר לחודש אוגוסט 2014 נטל המתלון מאחד בשם אמיל הלוואה בסך 20,000 ₪. משנודע לנאשם ולנאשם נוסף, שנשפט בתיק אחר, כי המתלון לא החזיר את חובו לאמיל, קשרו הנאשם והנאשם האחר קשר להצית את דלתו של המתלון בבתי-ים בקשר לסכסוך עם המתלון על החוב.

השניים הצטיידו במיכל דלק וביום 26.08.14 בשעה 03:00 לפנות בוקר הגיעו לבנין שם מתגורר המתלון, איתרו שם שתי דלתות שעליהן מופיע אותו שם משפחה והציתו את שתי הדלתות.

האש גרמה לנזק לשתי הדלתות בחלקן התחתון ובמפתן הדלת. בעקבות ההצתה שילם המתלון את חובו לאמיל.

בגין אירועים אלה הורשע הנאשם, על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע של הצתה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירת הצתה לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין.

על-פי הסדר הטיעון, ישלח הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן, והתביעה תעתור לעונש מאסר בפועל שלא יעלה על 12 חודשים וכן מאסר על תנאי, זאת ללא קשר למסקנות התסקיר וההגנה תוכל לטעון כרצונה. כמו כן, ישלם הנאשם פיצוי בסך 1,000 ₪ לכל נפגע עבירה.

בהתאם להסדר הטיעון, נשלח הנאשם לשירות המבחן למבוגרים בראשון לציון ומהתסקיר שהוגש בעניינו עולה, כי מדובר בבחור כבן 19 שמתגורר בבית הוריו, אינו עובד באופן קבוע וטרם מעצרו עבד בשליחויות. הוא סיים 11 שנות לימוד, אולם נשר ממסגרת הלימודים ותיאר קשיים חברתיים שחווה כנער. אין לו הרשעות קודמות, אולם תלוי נגדו תיק בגין העלבת עובד ציבור, איומים והפרעה לשוטר.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי המתלון הוא חבר שלוה ממנו כספים ולא עמד במחויבויותיו כלפיו והחליט להצית את דלת ביתם של הורי המתלון כאמצעי הרתעה והפחדה לצורך קבלת הכספים. הוא הביע חרטה על התנהגותו.

שירות המבחן העריך כי הנאשם מתאפיין באישיות לא בשלה ולא מגובשת, בעל דימוי עצמי נמוך וצורך בהכרה

ובהערכה. קיים צורך להסתייע בשירות המבחן לצורך טיפול והעמקה בקשייו השונים.

מאחר שמדובר בפעם ראשונה שהנאשם עומד לדין ועל רקע התרשמות שירות המבחן כי מאסר בפועל עלול לגרום להתדרדרות במצבו של הנאשם ולחשיפתו לחברה עבריינית, המליצה קצינת המבחן כי אם יוחלט להטיל על הנאשם עונש מאסר, הוא יומר לעבודות שירות, וכן יחויב בתשלום פיצוי למתלוננים. כמו כן, הומלץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ישתלב בקבוצה טיפולית לצעירים עוברי חוק.

מעסיקו של הנאשם שלח לבית המשפט מסמך שבו הוא מתאר כי הנאשם מקפיד להגיע בזמן לעבודה ומתפקד היטב.

אמו של הנאשם העידה בבית המשפט, תיארה את המצב הקשה בבית כאשר הנאשם עוזר בתשלומים ומסייע מבחינה כלכלית. יצוין, כי שותפו של הנאשם לעבירה היה קטין שבזמן ביצוע העבירה היה בן 17 בעוד הנאשם היה בן 18 וחצי. השותף נשפט בבית משפט לנוער ועניינו מסתיים בהליך של שיקום ולא של ענישה.

התביעה דרשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של שנה מאחר שעבירת ההצתה היא עבירה חמורה שאין לדעת כיצד תסתיים, כאשר הרקע להצתה הוא למעשה הטלת אימה על המתלונן כדי להמריצו לשלם את חובו.

הסניגורית הדגישה את גילו הצעיר של הנאשם ואת העובדה ששותפו הקטין נידון בבית משפט לנוער ולא נשלח למאסר ובשל הפרש הגילים הקטן בין השניים לא יראה צודק להפלות בין השניים באופן שהנאשם יישלח למאסר בפועל.

העבירה שעבר הנאשם חמורה, הן משום שהתוצאות של עבירת הצתה עלולות להיות הרוג אסון כאשר מדובר בהצתת דלתות בבית מגורים ואין לדעת אם האש לא תתפשט לתוך הדירה ותפגע חלילה בנפש וברכוש. כמו כן, הרקע להצתה חמור גם הוא כאשר נועד להפחיד את המתלונן כדי לגרום לו לשלם חוב בדרך פסולה של הצתה.

העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל. על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. בתוך מתחם העונש יש לגזור את העונש המתאים לנאשם כאשר ניתן גם לשקול הליכים של שיקום.

בע"פ 8501/09, **אבי בוכרע נ' מדינת ישראל**, נדון אדם לעונש של 22 חודשי מאסר בפועל בגין הצתת חנות, אולם בעקבות קבלת תסקיר של שירות המבחן קבע בית המשפט העליון כי הכלל הוא שיש לגזור בעבירות הצתה מאסר בפועל, אולם במקרים יוצאים מן הכלל ניתן להימנע מכך. המערער שם השכיל לנצל את הליכי המשפט כדי לנסות לעלות על דרך הישר, השתתף בקבוצה טיפולית וחווה הדעת עליו הייתה טובה. בית המשפט העליון החליט להתחשב בהמלצת שירות המבחן ולהסתפק במאסר בעבודות שירות, ולפיכך הומר עונש המאסר בן 22 החודשים שנגזר בבית המשפט המחוזי והועמד על שישה חודשי מאסר בעבודות שירות ללא ניכוי תקופת המעצר.

בנסיבות רגילות היה מקום לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל עקב חומרת המעשה, אולם בהתחשב בכך ששותפו של הנאשם, שהוא קטין, אולם הפרש הגילים בין השניים אינו גדול, לא נידון למאסר, לאור העובדה שאין לנאשם הרשעות קודמות ובהתחשב בהמלצת שירות המבחן, נראה, כי מתחם הענישה הראוי הינו בין שישה חודשי מאסר לשלוש שנות מאסר, ולאור המלצת שירות המבחן אני מחליט לגזור על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר בפועל ללא ניכוי תקופת המעצר.

בהתחשב בהמלצת שירות המבחן אני מורה כי עונש המאסר בן ששת החודשים ירוצה על-ידי הנאשם בעבודות שירות במוסד "יסוד ברכת כהן" ברח' חלמית 7, בת-ים, חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות. המפקח האחראי הינו רס"ב פרץ שמעון, טלפון - 050-6279200.

מועד תחילת ריצוי עבודות השירות - 07.12.15.

הנאשם מוזהר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים ונוקשים, וכי עליו להקפיד למלא אחר כל ההוראות שיינתנו לו, להגיע בזמן לעבודה ולא לחרוג מהכללים, אחרת יופסקו עבודות השירות ועל הנאשם יהיה לרצות את עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

על הנאשם להתייצב ביום 07.12.15 בשעה 08:00 ביחידת עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז של שב"ס רמלה לשם קליטה לצורך הצבה לריצוי עבודות השירות.

בנוסף לזאת, אני גוזר על הנאשם עונש של שנת מאסר על תנאי, שלא יעבור תוך שלוש שנים עבירת הצתה ומחייב אותו לשלם לכל אחד מהמתלוננים, שפרטיהם יועברו למזכירות ע"י הפרקליטות, פיצוי בסך 1,000 ₪. הנאשם הפקיד סכום של 2,000 ₪ במזכירות בית המשפט ויש להעביר מתוך פיקדון זה 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים.

בנוסף לזאת, אני מורה להעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן לתקופה של שנה אחת לצורך שילובו בקבוצה טיפולית לצעירים. מובהר לנאשם כי עליו למלא אחר כל ההוראות שיינתנו לו במסגרת צו הפיקוח, אחרת הוא צפוי לעונש נוסף אם יפר את צו הפיקוח.

העתק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז המרכז של שב"ס-רמלה ולשירות המבחן למבוגרים בראשל"צ.

זכות ערעור תוך 45 יום.

**ניתן והודע היום, י"ד חשוון
תשע"ו, 27 אוקטובר
2015, במעמד הצדדים.
צבי גורפינקל, שופט**